

การพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิก

The Sustainable Development of Nordic Countries Group

ภคัศคีดี กัลยามมิตร*

Pisak Kalyanamitra

* อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี e-mail : pisakk.9@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งผลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรม รวมไปถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งจากการพัฒนาดังกล่าวนั้นได้ส่งผลต่อความเสื่อมโทรมและลดลงอย่างรวดเร็วของทรัพยากรทางธรรมชาติ จะเห็นได้จากการขาดแคลนของสินค้าทางการเกษตร รวมทั้งการเกิดภัยธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ทั้งปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องลงตัวระหว่างธรรมชาติควบคู่กับคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศกลุ่มนอร์ดิก เป็นกลุ่มประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีสูงแต่ยังคงรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไว้ได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งยังมีวินัยที่เข้มแข็งของคนในชาติที่มีการพัฒนาประเทศไปพร้อมกันทั้งวัตถุนิยมและจิตนิยม อันเป็นไปตามแนวทางของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเห็นว่าการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิกถือเป็นการพัฒนาอย่างแท้จริง เพราะเป็นการพัฒนาที่สร้างความมั่งคั่งทั้งทางวัตถุและทางจิตใจ ให้ความสำคัญกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้ประโยชน์ในระดับที่สามารถพลิกฟื้นให้กลับคืนสภาพใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้มากที่สุด การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพียงพอและต่อเนื่องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนและการจัดความยากจนได้บนพื้นฐานของการคำนึงถึงการสงวนรักษาทุนทางธรรมชาติไว้ให้กับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต

คำสำคัญ: การพัฒนาอย่างยั่งยืน, ประเทศกลุ่มนอร์ดิก

Abstract

The development of science and technology had been affecting the growth of technology, industries including rapidly economy. Those impacted on the decline of natural resources. It can

be seen by the shortage of the agricultural products including the increasing of natural disasters. Thus, the sustainable development had to a perfectly conformed to needs of both harmony between nature and the quality of human life who loved to the present and future. The Nordic Countries Group is a country with high technological progress, but, they still maintain the natural environment sustainably, they also had a strong discipline a people in developing countries had both materialism and idealism along the guidelines of sustainability which caused to a balance between Economic, Social, Environment and Natural Resources. Therefore, it was a truly development as the increasing of the wealth both material and spiritual which they focused on the value of the natural resources by taking advantage to revive them back down similar to original nature as possible. To expand the economic continue and met the basic needs of the people and able to eliminate the poverty on the basis of taking into account the preservation of the natural capital for future generations.

Keyword: Sustainable Development, Nordic Countries

บทนำ

จากการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งผลต่อการพัฒนาและการเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรม รวมไปถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งการพัฒนาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ กล่าวคือ มีการนำทรัพยากรทางธรรมชาติมาใช้ในการผลิต เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากเกินไปส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม และปริมาณทรัพยากรทางธรรมชาติที่ลดลง (Kates R. W. and Other. 2005) รวมทั้งสภาวะวิกฤติทางสังคม ความยากจน และช่องว่างระหว่างรายได้ของคนในสังคม

แม้ว่าการพัฒนาที่ผ่านมาแล้วยังไม่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมมากนัก แต่การที่มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่เพิ่มมากขึ้นจึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้ง ซึ่งจากการพัฒนาดังกล่าวนั้นได้ส่งผลต่อความเสื่อมโทรมและลดลงอย่างรวดเร็วของทรัพยากรทางธรรมชาติ จะเห็นได้จากการขาดแคลนของสินค้าทางการเกษตร รวมทั้งการเกิดภัยธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด ซีนามิ น้ำแล้ง เป็นต้น และหากมนุษย์ยังไม่เห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมอาจส่งผลร้ายแรงต่อมนุษย์ก็เป็นได้ (Xepapadeas A. 2015) และจากผลกระทบที่เกิดขึ้นนี้ได้ก่อให้เกิดความคิดที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development) เพื่อร่วมกันหาทางแก้ปัญหาและความเสียหายจากการพัฒนาในยุคที่ผ่านมา

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) หมายถึง การตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่มีผลกระทบต่อความต้องการของคนรุ่นต่อไปในอนาคต (ซียอนันต์ สมุทวณิช. 2541) ซึ่งก็คือการพัฒนาความยั่งยืนทางธรรมชาติควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน ซึ่งการที่จะเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้นั้นต้องมีการพัฒนาทั้ง 3 ด้านพร้อมกัน โดยใช้หลักการ “สามองค์ประกอบที่สำคัญ” (Three Bottom Line: TBL) มาเป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างถูกต้อง ซึ่งหลักการนี้เป็นแนวความคิดที่มีทิศทางเดียวกับแนวการรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) (Henriques I. and Sadorsky P. 1999) ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้ง 3 ด้านนี้เป็นองค์ประกอบที่จะต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันในทุกๆ ด้านเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (เกื้อ วงศ์บุญสิน. 2540) ในบทความนี้ได้ใช้แนวความคิดและตัวชี้วัดซึ่งอ้างอิงจากงานวิจัยของ (Fiksel J. Mcdaniel J. and Mendenhall C. 1999) เป็นหลัก ซึ่งสามารถที่จะสรุปได้ดังนี้

1. ตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ หมายถึง เศรษฐกิจที่มีฐานรากมั่นคง มีขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถพึ่งตนเองได้ สามารถลดต้นทุนให้ลดลง และมีกำไรเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากที่กล่าวมาตัวชี้วัดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านเศรษฐกิจ (Fiksel J. Mcdaniel J. and Mendenhall C. 1999) มีด้วยกัน 3 ประการ คือ

1.1) รายได้ทางตรง หมายถึง รายได้ที่มาจากการขายสินค้าและบริการของประเทศ

1.2) รายได้ทางอ้อม หมายถึง รายได้ที่ไม่ได้มาจากการขายสินค้าและบริการแต่มาจากการที่นำสิ่งของที่ไม่ได้ใช้ไปหารายได้ เช่น การนำของเก่าที่ไม่ได้ใช้ไปขาย เป็นต้น

1.3) การเกิดต้นทุนที่ไม่คาดคิด หมายถึง การบริหารจัดการทุนของประเทศที่มีความพร้อมรับต่อต้นทุนมากน้อยเพียงใด เช่น ระบบสวัสดิการ ระบบการศึกษา การรักษาพยาบาล การดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ เป็นต้น

2. ตัวชี้วัดทางด้านสังคม หมายถึง ระเบียบวิธีชีวิตที่ทำให้คนในสังคมปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันกับสิ่งแวดล้อมได้โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ซึ่งในด้านสังคมนี้จะรวมไปถึงวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย สำหรับตัวชี้วัดที่สำคัญที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านนี้มีด้วยกัน 2 ประการคือ

2.1) คุณภาพกายของคนในสังคม หมายถึง คนที่อยู่ในสังคมจะต้องมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง รวมทั้งต้องไม่ได้รับผลกระทบจากที่มลพิษต่างๆ

2.2) คุณภาพจิตใจของคนในสังคม (Fiksel J. McDaniel J. and Mendenhall C. 1999) หมายถึง คนที่อยู่ในสังคมจะต้องมีสภาพจิตใจที่ดี

3. ตัวชี้วัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่จะทำให้อคนในสังคมนั้นตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่และปลูกฝังจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม (สฤณี อาชวานันทกุล. 2558) ให้คงอยู่และสามารถหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ได้ ซึ่งตัวชี้วัดความสำเร็จทางด้านสิ่งแวดล้อม มีด้วยกัน 3 ประการ คือ

3.1) การใช้ สิ่งของ วัสดุ ดิบ หรือ/และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้วัสดุหรือวัสดุที่ปลอดภัยหรือมลพิษหรือมลภาวะ

3.2) ระดับการใช้พลังงานเพื่อดำเนินชีวิต หมายถึง การใช้พลังงานในการดำเนินชีวิตอย่างรู้คุณค่าและเกิดประสิทธิภาพ

3.3) ระดับของการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ (Fiksel J. McDaniel J. and Mendenhall C. 1999) หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ซึ่งเป็นการวัดถึงความสัมพันธ์ที่ระหว่างสิ่งแวดล้อมและคนในสังคม (Andrew D. H. 2010) ซึ่งประเทศกลุ่มนอร์ดิก (Nordic) เป็นกลุ่มประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีสูงแต่ยังคงรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไว้ได้อย่างยั่งยืน อีก

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ทั้งยังมีวินัยที่เข้มแข็งของคนในชาติที่มีการพัฒนาประเทศไปพร้อมกันทั้งวัตถุนิยม และจิตนิยม อันเป็นไปตามแนวทางของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งการพัฒนาที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (จันทร์ชลี มาพุทธ. 2550) ในบทความนี้ผู้เขียนได้รับ แรงบันดาลใจจากประสบการณ์ ที่ได้ไปศึกษาดูงาน ระหว่างวันที่ 22-29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 โดยจะขอกกล่าวถึง เพียง 4 ประเทศที่ได้ไปศึกษาดูงานมา อันประกอบด้วย ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ และประเทศ ราชอาณาจักรเดนมาร์ค ผู้เขียนจะนำประสบการณ์จากการศึกษาดูงานเป็นด้วยการ สังเกตปรากฏการณ์ (Phenomena) จากนั้นทำการสังเคราะห์โดยการสร้างกรอบ แนวคิดเชิงทฤษฎี (สัญญา เคนาภูมิ. 2557 ก) ทำการทบทวนวรรณกรรมเสริมเพื่อให้ ได้ข้อมูลสมบูรณ์ (สัญญา เคนาภูมิ. 2557 ข) และทำการบูรณาการข้อมูลทั้งสองส่วน (สัญญา เคนาภูมิ. 2556) จนตกผลึกเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของ ประเทศกลุ่มนอร์ดิก รายละเอียด ดังนี้

การพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิก

ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับประเทศกลุ่มนอร์ดิก

ประเทศกลุ่มนอร์ดิก (Nordic) หมายถึง กลุ่มประเทศที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทร สแกนดิเนเวียในยุโรปเหนือ ประกอบด้วย 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศราชอาณาจักร สวีเดน ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ ประเทศ ราชอาณาจักรเดนมาร์ค และประเทศไอซ์แลนด์ และดินแดนปกครองตนเองในสังกัด ประเทศเหล่านั้น 3 แห่ง ได้แก่ กรีนแลนด์ (สังกัดประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก) หมู่เกาะแฟโร (สังกัดประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก) และหมู่เกาะโอลันด์ (สังกัด ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์) โดยมีประชากรรวมกันราว 25 ล้านคน ซึ่งแตกต่าง จากประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียที่จะประกอบด้วยประเทศเพียง 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ และประเทศ ราชอาณาจักรเดนมาร์ค ประชากรรวมกันราว 19.4 ล้านคน

นอกจากนี้ ประเทศกลุ่มนอร์ดิกยังมีความสัมพันธ์กันในทางการเมือง ใน องค์กรที่เรียกว่า “คณะมนตรีนอร์ดิก” ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างสภาและ รัฐบาลของประเทศกลุ่มนอร์ดิก โดยได้เริ่มจัดตั้งขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 และ

เห็นผลชัดเจนครั้งแรกเมื่อมีการเปิดตลาดแรงงานและระบบประกันสังคมร่วมกัน และการอนุญาตผ่านแดนโดยไม่ต้องใช้หนังสือเดินทางในประเทศกลุ่มนอร์ดิก เมื่อปีพ.ศ. 2495

ภาพที่ 1 แสดงแผนที่ประเทศกลุ่มนอร์ดิก

สภาพโดยรวมของประเทศกลุ่มนอร์ดิก

ด้านภูมิศาสตร์ ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์เป็นประเทศที่มีพื้นที่ประมาณ 338,000 ตารางกิโลเมตรโดยได้รับสมญานามว่าดินแดนแห่งทะเลสาบ เนื่องจากมีทะเลสาบถึง 187,888 แห่ง (มีเนื้อที่มากกว่า 500 ตารางเมตร) โดยทะเลสาบไซมา ซึ่งเป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในฟินแลนด์และเป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 5 ของยุโรป และมีเกาะถึง 179,584 เกาะ ภูมิประเทศโดยทั่วไปของฟินแลนด์มีลักษณะเป็นที่ราบ ไม่มีภูเขามากนัก จุดสูงสุดของประเทศอยู่ที่ภูเขาฮัลติ ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเขตแลปแลนด์ โดยมีความสูง 1,328 เมตร นอกจากนั้นแล้วพื้นที่ส่วนใหญ่ของฟินแลนด์ปกคลุมด้วยป่าสน และมีพื้นที่เพาะปลูกไม่มากนัก เนื้อที่ราว 1 ใน 4 ของประเทศตั้งอยู่เหนืออาร์กติกเซอร์เคิล ทำให้เกิดปรากฏการณ์พระอาทิตย์เที่ยงคืน ในจุดที่เหนือที่สุดของประเทศ โดยพระอาทิตย์จะไม่ตกดินเป็นเวลา 73 วันในช่วงฤดูร้อน และไม่ขึ้นเลยเป็นเวลา 51 วันในช่วงฤดูหนาว

ประเทศราชอาณาจักรสวีเดนเป็นประเทศที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ยาวและแคบตั้งอยู่บนคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย มีขนาดพื้นที่ประมาณ 444,964 ตารางกิโลเมตร ซึ่งใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของยุโรป (ใกล้เคียงกับประเทศไทย) โดยตั้งอยู่ทางเหนือของทวีปยุโรปและอยู่ในพิกัดเดียวกับดินแดนอลาสกา ทำให้มีอากาศที่หนาวเย็นเกือบทั้งปี ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขาสูง

ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กตั้งอยู่บนคาบสมุทรจัทแลนด์ (Jutland) ทางตอนเหนือของทวีปยุโรประหว่างทะเลบอลติกและทะเลเหนือ เป็นประเทศที่มีลักษณะภูมิประเทศล้อมรอบด้วยพื้นน้ำเกือบทั้งหมด โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ มีพื้นที่ที่เป็นที่ราบสูงเพียงเล็กน้อย พื้นที่ตลอดชายฝั่งเป็นสันทรายกว้างใหญ่ และมีเกาะต่างๆ ถึง 406 เกาะ ซึ่งเกาะที่ใหญ่ที่สุด คือ เกาะซีแลนด์ (Zealand) ในจำนวนนี้ 76 เกาะมีผู้อยู่อาศัย เกาะอื่นๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเกาะที่มีขนาดเล็กมาก ที่มีผู้อยู่อาศัยเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย นอกจากนี้ยังมีหมู่เกาะแฟโร และเกาะกรีนแลนด์ที่เป็นดินแดนปกครองตนเองในสังกัดประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก ซึ่งเป็นดินแดนโพ้นทะเลจะมีทั้งที่ราบสูง และภูเขาสูง

ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ตั้งอยู่ในส่วนตะวันตกของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย เป็นประเทศที่มีลักษณะภูมิประเทศยาวติดชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ และมีธรรมชาติที่มีชื่อเสียง คือ ฟยอร์ด (Fjords) ที่มีลักษณะเป็นอ่าวแคบที่อยู่ระหว่างหน้าผาสูง ซึ่งเกิดจากการกัดเซาะของน้ำและน้ำแข็งและได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของประเทศในปัจจุบัน

ด้านการเมือง ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ และประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กมีรูปแบบการปกครองคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ พระมหากษัตริย์ทรงทำหน้าที่เป็นตัวแทนสูงสุดของประเทศ แต่ไม่มีอำนาจทางการเมืองใดๆ รวมถึงไม่จำเป็นต้องลงพระนามในการตัดสินใจของรัฐสภาด้วย แตกต่างจากประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดีเป็นประมุข โดยประธานาธิบดีมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของนโยบายต่างประเทศรับรองกฎหมาย แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอื่นๆ อย่างเป็นทางการ ประกาศยุบสภาได้ก่อนครบวาระ และดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองกำลังของประเทศด้วย อย่างไรก็ตาม ทั้ง 4 ประเทศยังมีความ

เหมือนกันในเรื่องอำนาจในการเมืองและการบริหารประเทศ ส่วนใหญ่จะอยู่ที่คณะรัฐมนตรีซึ่งนำโดยนายกรัฐมนตรีซึ่งที่มาจากพรรคหรือกลุ่มที่ได้รับการเลือกตั้งมาเป็นจำนวนมากที่สุด

ส่วนงานด้านนิติบัญญัติ ทั้ง 4 ประเทศเป็นระบบสภาเดี่ยว มีรัฐสภาทำหน้าที่ผ่านกฎหมาย กำหนดงบประมาณรัฐ ยอมรับสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และดูแลการดำเนินงานของรัฐบาล รัฐสภาสามารถใช้รัฐธรรมนูญ ถอดถอนคณะรัฐมนตรี และดำเนินการหลังการใช้สิทธิยับยั้ง (วีโต้) ของประธานาธิบดีได้ การตรากฎหมายสามารถเริ่มโดยคณะรัฐมนตรี หรือสมาชิกของรัฐสภา การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะต้องผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาสองครั้ง โดยสภาสองสมัยติดต่อกัน (หมายความว่า เห็นชอบโดยรัฐสภาชุดปัจจุบัน และชุดหลังการเลือกตั้งครั้งหน้า)

ด้านเศรษฐกิจ ประเทศกลุ่มนอร์ดิกทั้ง 4 ประเทศ มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยมีดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจแบบรัฐสวัสดิการ อันเป็นนโยบายที่เน้นการนำรายได้ของรัฐมาสนับสนุนภาคบริการเพื่อเป็นหลักประกันทางสังคมแก่ประชาชนในด้านต่างๆ เช่น การบริการรักษาพยาบาล การศึกษา การจัดระบบบำนาญบำนาญ และการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ เป็นต้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ จึงทำให้สตรีในประเทศกลุ่มนอร์ดิกได้รับสิทธิในการทำงานและสิทธิทางด้านสังคมอื่นๆ เช่นเดียวกับบุรุษ ซึ่งแต่ละประเทศมีสถานะทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพและความมั่นคงสูง แต่รายได้หลักของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน ดังนี้

ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์มีรายได้หลักจากน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 50-55 ของรายได้จากการส่งออก (เชื่อว่า มีปริมาณน้ำมันดิบสามารถขุดเจาะขึ้นมาในอัตราปัจจุบันได้อีกถึง 30 ปี ขณะที่ก๊าซธรรมชาติมีปริมาณสำรองอีก 125 ปี) เหล็กและเหล็กกล้า อะลูมิเนียม เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง (รวมอุตสาหกรรมต่อเรือ) ปู๋ย เคมีภัณฑ์ เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์ประมง นอกจากนี้รัฐบาลนอร์เวย์ได้สนับสนุนการพัฒนาความเจริญของประเทศในด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและการพัฒนา ตลอดจนเทคโนโลยีในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน เป็นประเทศที่มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมสูงมาก โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขั้นสูง เช่น รถยนต์ อากาศยาน อาวุธ และเวชภัณฑ์ บริษัทของประเทศราชอาณาจักรสวีเดนที่ประสบความสำเร็จในตลาดโลก เช่น VOLVO Saab Ericsson Electrolux H&M เป็นต้น สาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้สวีเดนมีความก้าวหน้าในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง เนื่องจากบริษัทของสวีเดนสนับสนุนการลงทุนในด้านการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอัตราที่สูงมาก

ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กติดอันดับประเทศที่มีรายได้เข้าประเทศในอันดับต้นๆ ของโลก ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญและใหญ่ที่สุดของเดนมาร์ก คือ อุตสาหกรรมสินค้าอาหาร (food industry) โดยมีสินค้าที่ส่งออกที่สำคัญ เช่น เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์จากนม เนย (dairy products) สินค้าประมง อาหารสัตว์ เบียร์ ผลิตภัณฑ์เคมี ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ หนังสือ เครื่องจักร น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ จุดได้เปรียบที่สำคัญของประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก คือ ท่าเลที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางส่งผ่านสินค้าเข้าสู่กลุ่มประเทศนอร์ดิกและกลุ่มบอลติก เพราะมีเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างเดนมาร์ก-สวีเดน-นอร์เวย์หลายเส้นทาง รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศโดยมีสนามบินที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคยุโรปเหนือ จึงทำให้เดนมาร์กมีบทบาทในฐานะที่เป็น Trading House ในภูมิภาคยุโรปเหนือ

ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1990 เป็นต้นมา การพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของฟินแลนด์มีความเจริญก้าวหน้ามาก โดยมีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมดั้งเดิม คือ อุตสาหกรรมการผลิตกระดาษ/เยื่อกระดาษ มาเป็นอุตสาหกรรมที่มีการผลิตและใช้เทคโนโลยีระดับสูง ปัจจัยที่ทำให้ฟินแลนด์ประสบผลสำเร็จในด้านนี้ คือ การให้ความสำคัญแก่การวิจัยและการพัฒนา (Research and Development - R&D) เพื่อสร้างนวัตกรรม การศึกษาตลาดระหว่างประเทศ พร้อมทั้งการส่งเสริมมาตรการสนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศ และการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสารโทรคมนาคมได้มีบทบาทสำคัญมากขึ้นแก่เศรษฐกิจ ฟินแลนด์ ตัวอย่างบริษัทธุรกิจของฟินแลนด์ที่ประสบความสำเร็จ คือ บริษัทโนเกีย (Nokia) ซึ่งเป็นบริษัทที่ได้ปรับตัวจากการผลิตกระดาษเป็นสินค้าหลักมาเป็นบริษัทที่ผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง คือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (มือถือ) และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมอื่นๆ

ส่วนปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศกลุ่มนอร์ดิกทั้ง 4 ประเทศ มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ มีความสามารถในการแข่งขันต่ำ เนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องจำนวนประชากร ทำให้ขนาดตลาดภายในแต่ละประเทศไม่ใหญ่ จึงต้องพึ่งพาการส่งออก แรงงานมีจำนวนจำกัด และค่าจ้างแรงงานสูง เนื่องจากนโยบายด้านแรงงานที่ให้มีการต่อรองร่วมกัน ประกอบกับนโยบายรัฐสวัสดิการ ในขณะที่ภาคเกษตรมีการปกป้องสูงมาก จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าของแต่ละประเทศสูงมาก อันเป็นเหตุให้ต้องมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันภายในประเทศกลุ่มนอร์ดิก

ด้านสังคม ประชากรของประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวีย ทั้ง 3 ประเทศ อันประกอบด้วย ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ และประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก จะมีลักษณะรูปร่างสูงใหญ่ ผิวขาว ผมสีอ่อน ตาสีอ่อน ซึ่งแตกต่างจากประชากรของประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ที่จะมีลักษณะตาสีฟ้า ผมดำ จมูกค่อนข้างแบน กะโหลกศีรษะค่อนข้างกลม เนื่องจากมีเชื้อสายมองโกลอยด์ ประเทศราชอาณาจักรสวีเดน เป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรมากที่สุด โดยมีประมาณ 9.8 ล้านคน โดยมีประชากรที่เกิดในต่างประเทศสูงถึงร้อยละ 16 (Sweden.2015) อันเป็นผลมาจากการย้ายถิ่นฐานของประชากรภายในประเทศกลุ่มนอร์ดิก (มากที่สุด คือ ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ รองลงมาได้แก่ ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก และประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์) ในช่วงต้นเป็นการอพยพย้ายถิ่นฐานของแรงงาน ต่อมาเป็นผู้ลี้ภัยทางการเมือง โดยสวีเดนเป็นประเทศที่มีผู้ย้ายเข้าสูงหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 และลดลงหลังจากที่ได้มีการออกนโยบายการย้ายเข้าประเทศใหม่ในปี.ศ. 2510

ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ และประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ มีจำนวนประชากรใกล้เคียงกัน โดยประเทศราชอาณาจักร เดนมาร์ก มีจำนวนประชากร 5,627,235 (Denmark. 2015) ส่วนใหญ่เป็นชาวเดนมาร์ก ร้อยละ 98 ชาวสแกนดิเนเวียอื่นๆ ร้อยละ 0.4 ชาวตุรกีร้อยละ 0.3 และชาวอังกฤษร้อยละ 0.2 ส่วนประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ มีประชากรประมาณ 5.4 ล้านคน (Finland. 2015) ส่วนใหญ่เป็นชาวฟินแลนด์ ร้อยละ 94 ชาวสวีเดน และชาวแลปป์ (Lapps) ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองของประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ที่อพยพมาจากเอเชียกลางและเอเชียตะวันตก และได้มีการพิสูจน์แล้วพบว่า เป็นพวกเดียวกับอินเดียนแดงในอเมริกา (จินทนา นิลวรางกูร. 2547: 25) โดยมีประชากรที่เกิด

ในต่างประเทศร้อยละ 2 ส่วนใหญ่มาจากประเทศเอสโตเนีย และประเทศรัสเซีย ส่วนประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ มีประชากร 5,109,000 คน (Norway. 2015) ส่วนใหญ่เป็นชาวนอร์เวย์และชาวเยอรมันเหนือ มีชาวมุสลิมอาศัยอยู่ในภาคกลางและภาคเหนือของนอร์เวย์ โดยมีประชากรที่เกิดในต่างประเทศประมาณร้อยละ 8 ส่วนมากเป็นประเทศปากีสถาน ชาวเคิร์ด ประเทศโซมาเลีย และประเทศเวียดนาม

ศาสนา ประชากรส่วนใหญ่ในประเทศกลุ่มนอร์ดิกทั้ง 4 ประเทศ นับถือศาสนาคริสต์ นิกายเอวาเจลิคัล ลูเธอรัน (Evangelical Lutheran) โดยในประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ร้อยละ 83 นับถือศาสนาคริสต์ นิกายเอวาเจลิคัล ลูเธอรัน แต่ที่น่าสนใจ คือ มีประชากรร้อยละ 14.7 ที่ไม่ระบุว่ามีนิกายศาสนาใด อย่างไรก็ตาม การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา (เช่น การเข้าโบสถ์) นั้นน้อยกว่าที่เป็นตามตัวเลขนี้พอสมควร ชาวฟินแลนด์ส่วนใหญ่จะเข้าโบสถ์น้อยครั้งมาก ส่วนใหญ่จะเป็นงานพิธีต่างๆ เช่น การแต่งงาน ส่วนในประเทศราชอาณาจักรสวีเดน ร้อยละ 87 นับถือศาสนาคริสต์ นิกายเอวาเจลิคัล ลูเธอรัน แต่มีแนวโน้มจำนวนผู้นับถือลดลงไปเรื่อยๆ รองลงมาับถือศาสนาอิสลามซึ่งส่วนใหญ่มาจากการอพยพเข้าประเทศ และในประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก ร้อยละ 97 นับถือศาสนาคริสต์ นิกายเอวาเจลิคัล ลูเธอรัน และในประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ ร้อยละ 79 นับถือศาสนาคริสต์ นิกายเอวาเจลิคัล ลูเธอรัน โดยมีประชากรร้อยละ 13.6 ที่ไม่ระบุว่ามีนิกายศาสนาใด (Wikipedia. 2015)

ภาษา ประเทศกลุ่มนอร์ดิกส่วนใหญ่ใช้ภาษาของตนเองเป็นภาษาทางการ เช่น ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์ใช้ภาษานอร์เวย์และภาษาสวีเดนเป็นภาษาทางการ ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ใช้ภาษาฟินแลนด์เป็นภาษาทางการ ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กใช้ภาษาเดนมาร์กเป็นภาษาทางการ ยกเว้นประเทศราชอาณาจักรสวีเดนที่ไม่มีภาษาทางการ แต่มีภาษาสวีเดนเป็นภาษาที่ประชากรส่วนใหญ่พูด เนื่องจากรัฐสภาเคยมีการพิจารณาลงคะแนนเสียงเรื่องภาษาทางการของประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2548 แต่เสียงโหวตแพ้ไป 145-147 นอกจากนั้นในแต่ละประเทศยังมีภาษาท้องถิ่นของตนเอง เช่น ภาษาของชาวมุสลิมซึ่งเป็นชนพื้นเมืองในเขตแลปแลนด์ ประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ ภาษาแฟโร (ใช้ร่วมกับภาษากรีนแลนด์) ในกรีนแลนด์และหมู่เกาะแฟโร สังกัดประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์ก ภาษาฟินแลนด์ เมแอนเกียลี (Meänkieli) ภาษาชาวมุสลิม ภาษาโรมาเนีย และภาษายิดดิช ซึ่งเป็นภาษาของชนกลุ่มน้อยในประเทศราชอาณาจักรสวีเดน

การพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิก

การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่ทำให้เกิดคุณภาพของการพัฒนา กล่าวคือ ระบบเศรษฐกิจที่มีฐานรากมั่นคง มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และสามารถพึ่งตนเองได้ (จันทรชลี มาพุทธ. 2550) คนในสังคมอยู่ได้ด้วยความสะดวกสบาย สามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งแวดล้อมได้โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ ซึ่งประเทศในกลุ่มนอร์ดิกถึงแม้จะมีความเจริญทางเทคโนโลยีสูงแต่ยังคงรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติไว้ได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งประชากรในประเทศยังมีศักยภาพที่ดีและมีวินัยเคารพต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคมและประเทศอย่างเคร่งครัด ทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปพร้อมกันทั้งวัตถุนิยมและจิตนิยม ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิก ได้ดังนี้

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ประเทศกลุ่มนอร์ดิกทั้ง 4 ประเทศมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี มีนโยบายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมีนโยบายเศรษฐกิจแบบรัฐสวัสดิการ ดังนี้ (ยูทศศักดิ์ คณาสวัสดิ์. 2558)

ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กมีการดำเนินนโยบายการพัฒนาอย่างยั่งยืนในหลายด้าน ดังนี้

ประการที่ 1 เน้นการใช้จ่ายในด้านสวัสดิการสังคม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น การบริการรักษาพยาบาล การศึกษา การจัดระบบบำนาญ บำนาญ การดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ เป็นต้น

ประการที่ 2 ให้ความสำคัญอย่างมากกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประชาชนเข้าศึกษาได้ฟรี โดยรัฐบาลตั้งเป้าหมายพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับมาตรฐานโลก รวมถึงสนับสนุนให้ประชาชนศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดชีวิต และตั้งเป้าให้เด็กนักเรียนต้องจบการศึกษาขั้นต่ำมัธยมศึกษาตอนปลายหรืออาชีวศึกษาเป็นสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95 และจบการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ภายในปี พ.ศ. 2558

ประการที่ 3 มีการกระจายรายได้เท่าเทียมกันมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก โดยคนจนและคนรวยจะมีรายได้แตกต่างกันไม่มากเหมือนกับประเทศอื่นๆ

ประการที่ 4 เข้มงวดในด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดมากพร้อมกับบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง รัฐบาลเดนมาร์กยังเก็บภาษี

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

สิ่งแวดล้อมในด้านต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษจะต้องเป็นผู้จ่ายเงินภาษีให้กับรัฐบาล เช่น ภาษีการปล่อยน้ำเสีย ภาษีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ภาษีบรรจุก๊าซ ภาษีน้ำมันเชื้อเพลิง ภาษีไฟฟ้า ภาษีผลิตภัณฑ์จาก PVC ฯลฯ แม้ประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กจะผลิตขยะเป็นจำนวนมากถึงปีละ 15 ล้านตัน แต่ประสบผลสำเร็จในการนำขยะมาใช้ประโยชน์ในรูปรีไซเคิลเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 60 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 35 ถูกนำไปเผาทำลาย โดยนำความร้อนจากการเผาไหม้มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้าเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 95

ประการที่ 5 เป็นประเทศที่ประสบผลสำเร็จในด้านพลังงาน โดยมีตัวชี้วัดสำคัญหลายประการ เช่น เป็นประเทศที่ใช้พลังงานหมุนเวียนในการผลิตไฟฟ้าเป็นสัดส่วนสูงที่สุดในยุโรปและประชาชนตื่นตัวในด้านประหยัดพลังงาน

ประเทศราชอาณาจักรนอร์เวย์เป็นประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงเนื่องจากมีแหล่งน้ำมันเป็นของตนเอง ในปี พ.ศ. 2554 สามารถส่งออกน้ำมันดิบมากเป็นอันดับที่ 8 ของโลก และส่งออกน้ำมันกลั่นแล้วมากเป็นอันดับ 9 ของโลก รวมทั้งส่งออกก๊าซธรรมชาติมากเป็นอันดับ 3 แต่แทนที่รัฐบาลจะนำเงินที่ได้จากการขายทรัพยากรทางธรรมชาติมาใช้จ่ายในโครงการต่างๆ รัฐบาลกลับนำเงินที่ได้ไปลงทุนในกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ (Sovereign Wealth Fund) ซึ่งกองทุนดังกล่าวในปัจจุบันมีมูลค่ากว่า 800 พันล้าน USD คิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 1 ของ Stock ทั้งหมดในโลก ส่วนเงินที่เหลือจากการลงทุนแล้วจึงจะถูกนำไปใช้จ่ายในโครงการของรัฐบาลต่อไป ซึ่งสัดส่วนเงินที่เหลือจากการลงทุนนั้นมีประมาณร้อยละ 4 หรือน้อยกว่านั้น อันเป็นเพราะรัฐบาลตระหนักดีถึงทรัพยากรทางพลังงานที่มีจำกัด ในส่วนของประชาชนกลับมีความเป็นอยู่ที่มั่งคั่งและใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง อาจจะมาจากความตระหนักถึงความไม่ยั่งยืนของทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีอยู่ สังเกตได้จากตามถนนจะไม่ค่อยมีรถราคาแพงให้เห็น แม้ว่าค่าครองชีพของนอร์เวย์จะสูงเป็นอันดับต้นๆ แต่เงินเดือนและค่าแรงของประชาชนในประเทศมีระดับที่ค่อนข้างเสมอภาค ความแตกต่างระหว่างรายได้ของพนักงานใช้แรงงานและพนักงานในบริษัทนั้นไม่มาก (กระทรวงอุตสาหกรรม. 2558)

ประเทศราชอาณาจักรสวีเดนมีการระดมผู้เชี่ยวชาญทั้งในด้านพลังงาน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การวางผังเมือง และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวคิดในการบริหารจัดการเมืองตามแบบสวีเดน จนในที่สุดเมื่อปี พ.ศ. 2551 ได้มีการออกแนวคิดบริหารจัดการเมืองแบบบูรณาการ ทั้งด้านการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมแบบองค์รวม ด้านพลังงาน การใช้น้ำ การคมนาคมขนส่ง เพื่อตอบสนองวิถีชีวิตของคนเมือง ให้ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด มีการจดลิขสิทธิ์แนวคิดนี้ภายใต้ชื่อ “ซิมไบโอซิตี (SymbioCity)” ซึ่งมาจากประโยคภาษาอังกฤษว่า Symbiosis in a city หมายถึง การอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตภายในเมือง โดยมีหลักสำคัญในการบริหารจัดการเมืองคือ การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนและเป็นองค์รวม โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในเมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการจัดการของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการใช้พลังงานความร้อนส่วนเกินจากอุตสาหกรรมมาใช้ในครัวเรือน และการนำขยะและน้ำเสียจากบ้านเรือนมาผลิตเป็นก๊าซชีวภาพ ใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างเป็นระบบ โดยมีกระบวนการเริ่มจากการวางผังเมืองที่เน้นให้มีพื้นที่สีเขียวและมีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ ซึ่งการมีพื้นที่สีเขียวนั้น นอกจากจะเป็นปอดและช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้กับเมืองแล้ว ยังทำให้ผู้คนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย ขณะที่การจัดการที่พิถีพิถันทำให้สามารถเดินทางโดยง่ายด้วยระบบขนส่งมวลชน และมีการสร้างท่อส่งน้ำ ส่งพลังงานที่เป็นมีประสิทธิภาพทำให้สามารถส่งน้ำ พลังงาน และสาธารณูปโภคต่างๆ ได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำ นอกจากนั้นการออกแบบสถาปัตยกรรมของอาคารต่างๆ ยังต้องมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการก่อสร้างอาคารที่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติให้น้อยที่สุด การจัดการการใช้พลังงานและการจัดการของเสียให้มีประสิทธิภาพ หลักการง่ายๆ ของการบริหารพลังงาน คือ การนำพลังงานที่เหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์สำหรับอาคารบ้านเรือนที่มีพื้นที่ว่าง สามารถติดตั้งแผงรับพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อผลิตพลังงานไว้ใช้ในอาคาร หรือในระดับอุตสาหกรรมที่มีพลังงานความร้อนส่วนเกินออกมาจากการผลิต ส่วนการจัดการขยะ บ้านเรือนในประเทศราชอาณาจักรสวีเดนสามารถนำขยะมารีไซเคิลถึงร้อยละ 96 ส่วนขยะที่ไม่สามารถนำมารีไซเคิลได้ถูกฝังกลบเพียงแค่อ้อยละ 4 ในขณะที่การจัดการขยะด้วยวิธีการทางชีวภาพกำลังได้รับความนิยมมากขึ้น ขยะกว่าร้อยละ 46 ถูกนำไปเผาให้พลังงานซึ่งเพียงพอที่จะให้ความร้อนในบ้าน 810,000 หลัง ช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 2.2 ล้านตันต่อปี ส่วนน้ำเสียและขยะชีวภาพที่เกิดขึ้นในครัวเรือน สามารถนำไปผลิตเป็นก๊าซชีวภาพเพื่อใช้ในการผลิตพลังงานและใช้กับรถพลังงานสะอาด โดยรถสาธารณะส่วนใหญ่ใช้ก๊าซชีวภาพเป็นเชื้อเพลิง นอกจากนี้กฎหมายและนโยบายที่ประกาศใช้ก็เป็นปัจจัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการทางภาษี ที่รัฐบาลจะลดภาษีให้กับรถยนต์ที่ใช้พลังงานสะอาด ทั้งรถที่ใช้พลังงานจากก๊าซชีวภาพ เอทานอล หรือแม้กระทั่งพลังงาน

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

ไฟฟ้า และเก็บภาษีรถยนต์ที่ใช้พลังงานฟอสซิลในสัดส่วนที่สูงกว่า ทำให้ปริมาณการ
การใช้รถยนต์พลังงานสะอาดมีสัดส่วนสูงขึ้นในแต่ละปี จนนำไปสู่การตั้งเป้าหมายใน
ปี พ.ศ. 2593 ที่จะยกเลิกการใช้เชื้อเพลิงจากฟอสซิล ในขณะที่การจัดการผังเมือง มี
ข้อกำหนดในการจัดตั้งแหล่งธุรกิจ ที่พักอาศัย และแหล่งโรงงานอุตสาหกรรมเป็น
อย่างมีแบบแผน ทำให้ระยะทางเฉลี่ยในการเดินทางไปทำงานของชาวเมืองแต่ละคน
อยู่ที่ 10 กิโลเมตร โดยใน 50 % คนทำงาน มีที่ทำงานห่างจากบ้านไม่ถึง 5 กิโลเมตร
ในขณะที่เมืองมีการพัฒนาทางสำหรับจักรยานและทางเท้ามากขึ้นทุกปี (ไทยพับลิก้า.
2558)

การพัฒนาด้านสังคม ระบบการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐฟินแลนด์ให้
ความสำคัญกับความเสมอภาค โดยไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียนสำหรับนักเรียนเต็มเวลา
และมีการศึกษามากับบังคับ 9 ปี ตั้งแต่อายุ 7 - 16 ปี โรงเรียนทุกแห่งจะมีอาหาร
กลางวันบริการฟรี การเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายไม่บังคับ โดยมีทั้งการเรียนเตรียม
อุดมศึกษาสายสามัญ และอาชีวศึกษา และในระดับอุดมศึกษาก็จะมีทั้งมหาวิทยาลัย
และโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum)
ได้จัดอันดับการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นอันดับที่ 1 ของโลก

ระบบการศึกษาของประเทศราชอาณาจักรเดนมาร์กมีระบบในการจัดห
สถานศึกษาให้กับนักศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา โดย
นักศึกษาไม่จำเป็นต้องหาสถานศึกษาเอง ส่วนเกณฑ์ระยะเวลาในการศึกษานั้น
กำหนดไว้อย่างต่ำ 10 ปี ทั้งนี้รวมถึงโรงเรียนเอกชนหรือการศึกษาที่บ้านด้วย ร้อยละ
99 ของนักเรียนมีการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 86 มีการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา ร้อยละ 46 มุ่งไปยังการศึกษาในระดับที่สูงกว่า ซึ่งวิทยาลัยและ
มหาวิทยาลัยทุกแห่งจะไม่มีค่าเล่าเรียน

การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร (Environment) ประเทศ
ราชอาณาจักรเดนมาร์กนับว่าเป็นตัวอย่างสำคัญของประเทศที่ประสบผลสำเร็จใน
ด้านพลังงาน จากเดิมที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ จนเมื่อเกิด
วิกฤตการณ์น้ำมันในปี พ.ศ. 2516 จากการที่กลุ่มโอเปกขึ้นราคาน้ำมันส่งผลกระทบ
ต่อเศรษฐกิจของเดนมาร์กเป็นอย่างมาก ประเทศต้องตกอยู่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย
เพื่อแก้ไขสถานการณ์ในช่วงนั้น รัฐบาลจึงประกาศนโยบายประหยัดพลังงานในด้าน
ต่างๆ เช่น การห้ามขับรถยนต์ในวันอาทิตย์ ขณะที่บางเมืองได้สั่งปิดไฟที่ให้แสงสว่าง
ตามท้องถนน หลังจากนั้นรัฐบาลจึงประกาศโครงการพัฒนาพลังงานทดแทนเพื่อให้

ก้าวขึ้นมาเป็นแหล่งพลังงานหลักของประเทศโดยมีแผนที่จะยกระดับการใช้พลังงานทดแทนให้ได้คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 35 ของการใช้พลังงานทั้งหมดของประเทศในปี พ.ศ. 2563 และมีแผนที่จะใช้พลังงานจากแหล่งพลังงานทดแทนร้อยละ 100 ในปี พ.ศ. 2593 โดยมีแผนที่จะผลิตกระแสไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนให้ได้ร้อยละ 35 จากปริมาณการบริโภคพลังงานภายในประเทศทั้งหมด โดยที่ร้อยละ 50 ของพลังงานดังกล่าวจะผลิตขึ้นจากลม เนื่องจากอยู่บนพื้นที่ที่มีกระแสลมแรง แต่รัฐบาลก็ยังมีแผนที่จะหาแนวทางการผลิตกระแสไฟฟ้าจากแหล่งพลังงานอื่นๆ เช่น ความร้อน ก๊าซชีวภาพ และเทคโนโลยีอื่นๆ อีกด้วย (Energy Saving. 2558) สำหรับนโยบายพลังงานของประเทศไทยภายใต้การนำของรัฐบาลในเดิมนั้น ประกอบไปด้วยมาตรการในด้านต่างๆ ดังนี้ (ยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์. 2558)

ประการที่ 1 รัฐบาลขึ้นภาษีอากรสำหรับสินค้าพลังงาน เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และไฟฟ้า ฯลฯ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบันราคาพลังงานเหล่านี้มีอัตราสูงมาก ส่งผลดีทำให้ภาคอุตสาหกรรมและประชาชนหันมาประหยัดการใช้พลังงาน

ประการที่ 2 รัฐบาลเรียกเก็บภาษีจัตวาเป็นรถยนต์ในอัตราแพง กล่าวคือประมาณร้อยละ 105 ของมูลค่ารถยนต์ รวมถึงเรียกเก็บค่าจอร์นยนต์ราคาแพงในพื้นที่กลางกรุงโคเปนเฮเกน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเลิกการใช้รถยนต์ส่วนตัว และหันมาใช้บริการขนส่งสาธารณะ ส่งผลทำให้ชาวเดนมาร์กซึ่งแม้มีรายได้สูง แต่เกือบทั้งหมดมีรถยนต์ไม่เกินครอบครัวละ 1 คัน

ประการที่ 3 รัฐบาลเน้นส่งเสริมการเดินทางโดยใช้จักรยาน ซึ่งยังนิยมกันอย่างแพร่หลายในเดนมาร์ก มีการก่อสร้างเลนสำหรับรถจักรยานริมถนนจำนวนมาก

ประการที่ 4 รัฐบาลเน้นส่งเสริมการประหยัดพลังงานในบ้านเรือน โดยแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาคารเมื่อปี พ.ศ. 2522 กำหนดมาตรการบังคับให้บ้านเรือนต้องติดตั้งฉนวนอย่างหนาภายในอาคารเพื่อลดการสูญเสียความร้อนที่ให้ความอบอุ่นแก่บ้านเรือนในฤดูหนาว เริ่มแรกได้กำหนดว่าอาคารก่อสร้างใหม่จะต้องใช้พลังงานความร้อนไม่เกิน 90 หน่วย/ตร.ม./ปี และต่อมาได้กำหนดให้มาตรฐานข้างต้นให้เข้มงวดขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้เกิดการประหยัดพลังงานมากขึ้น

ประการที่ 5 รัฐบาลปรับโครงสร้างการผลิตไฟฟ้าของประเทศครั้งใหญ่ ในช่วงทศวรรษที่ 1980 จากเดิมที่เป็นโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ แต่มีประสิทธิภาพในด้านพลังงานต่ำ คือ เพียงร้อยละ 35 – 45 เนื่องจากพลังงานจำนวนมากสูญเสียไปในรูปของความร้อน โดยเปลี่ยนมาเป็นระบบ (Combined Heat and Power System -

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

CHP) ซึ่งเป็นโรงไฟฟ้าขนาดเล็กระบบ Cogeneration หรือ District Heating ที่ตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งชุมชน เพื่อให้สามารถนำความร้อนเหลือทิ้งจากการผลิตไฟฟ้ามาให้ความร้อนแก่บ้านเรือนของประชาชนได้ ซึ่งจะทำให้ประสิทธิภาพด้านพลังงานเพิ่มมากกว่าร้อยละ 80 เพื่อทดแทนรูปแบบเดิมที่แต่ละบ้านจะมีระบบให้ความร้อนของตนเองซึ่งมีประสิทธิภาพต่ำ

บทสรุป

การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศกลุ่มนอร์ดิกถือเป็นการพัฒนาอย่างแท้จริง เพราะเป็นการพัฒนาที่สร้างความมั่นคง ทั้งทางวัตถุและทางจิตใจ ให้ความสำคัญกับคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้ประโยชน์ในระดับที่สามารถพลิกฟื้นให้กลับคืนสภาพใกล้เคียงกับสภาพเดิมให้มากที่สุด การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพียงพอและต่อเนื่องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนและการจัดความยากจนได้บนพื้นฐานของการคำนึงถึงการสงวนรักษาทุนทางธรรมชาติไว้ให้กับคนรุ่นปัจจุบันและอนาคตได้ใช้ประโยชน์ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและไม่ปล่อยมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมจนเกินขีดความสามารถในการกำจัดตามธรรมชาติ รัฐบาลเก็บภาษีรายได้มาจัดสวัสดิการแก่ประชาชนได้เต็มศักยภาพ ทำให้ช่องว่างของความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยกับคนจนไม่ต่างกันมาก สร้างความเสมอภาคอย่างแท้จริง ทั้งในด้านเพศสภาพ การเมือง การศึกษา การรับบริการสาธารณสุขด้านต่างๆ จากหน่วยงานรัฐ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบองค์รวมให้มีทั้งสติปัญญา ความสมบูรณ์ของร่างกาย รวมทั้งมีจิตสำนึกต่อส่วนรวมและวินัยในการปฏิบัติตามกฎหมายและบรรทัดฐานทางสังคม สุดท้ายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้สนับสนุนค่านิยมในการบริโภคทรัพยากรที่ไม่ฟุ่มเฟือยอยู่ในขีดความสามารถของระบบนิเวศที่จะรองรับได้ ตามคำกล่าวของมหาตมะคานธี ที่ว่า “โลกเราไม่มีทรัพยากรเพียงพอสำหรับความต้องการของมนุษย์ แต่มีไม่เพียงพอสำหรับความโลภของมนุษย์”

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงอุตสาหกรรม. **ความเชื่อมั่นต่อรัฐบาลและการวางแผนเพื่ออนาคต – กรณีศึกษาจากประเทศนอร์เวย์**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://thaiindustrialoffice.wordpress.com/>. [14 พฤศจิกายน 2558].
- เกื้อ วงศ์บุญสิน. 2540. **ประชากรกับการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จันทนา นิลรวงกูร. 2547. **จากพินแลนด์ถึงสแกนดิเนเวีย**. กรุงเทพฯ: เวลาดี.
- จันทร์ชลี มาพุทธ. 2550. “การพัฒนาแบบยั่งยืนของสแกนดิเนเวีย”. **วารสาร การศึกษาและการพัฒนาสังคม**. มหาวิทยาลัยบูรพา. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 : มกราคม-มิถุนายน 2550, หน้า 17 – 32.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2541. **ประชารัฐกับการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ : บริษัทสุซุม และบุตร จำกัด. 2541
- ทยุติ อิศริยฤทธานนท์. **การบริหารต้นทุนโครงการ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.eptgacsc.co.th/mixacs/images/Column/column2.pdf>. [14 พฤศจิกายน 2558].
- ไทยพับลิก้า. 2558. “**ซิมไบโอซิตี**” การสร้างเมืองสีเขียวแบบบูรณาการ สไตล์สวีเดน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://thaipublica.org/2012/02/symbio-city-sweden-green-growth>. [14 พฤศจิกายน 2558].
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. 2558. **หน้าที่ของ (องค์กร) พลเมือง**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://pipatory.blogspot.com/2010_05_01_archive.html. [14 พฤศจิกายน 2558].
- ยุทธศักดิ์ ฅนาสวัสดิ์. 2558. **เดนมาร์ก...ตัวอย่างความสำเร็จจากการพัฒนาอย่างยั่งยืน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx>. [14 พฤศจิกายน 2558].

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558)

สฤณี อาชวานันทกุล. 2558. **ธุรกิจที่ยั่งยืน: เหตุผลทางธุรกิจ และกรณีศึกษา.**

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://www.readerland.in.th/ebook/contents/1308186381.pdf>.

[14 พฤศจิกายน 2558].

สัญญา เคนาภูมิ. 2556. “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงสำรวจทางรัฐ

ประศาสนศาสตร์” **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์** ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 :

กรกฎาคม-ธันวาคม 2556, หน้า 168-185

สัญญา เคนาภูมิ. 2557ก. “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์

โดยการคิดเชิงเหตุผล” **วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร** ปีที่ 16 ฉบับที่ 1 :

มกราคม-มิถุนายน 2557, หน้า 1-18

สัญญา เคนาภูมิ. 2557ข. “การสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณทางรัฐ

ประศาสนศาสตร์จากการทบทวนวรรณกรรม” **วารสารมนุษยศาสตร์และ**

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 : มกราคม-

มิถุนายน 2557, หน้า 1-24

Andrew D. H. 2010. **A Materials Manifesto. Brand Packaging.**

Denmark. 2015. FACTS AND STATISTICS. [Online]. source:

<http://denmark.dk/en/quick-facts/facts/>. [12th November 2015].

Energy Saving. 2558. **เดนมาร์กประกาศโครงการเพื่อใช้พลังงานจากแหล่ง**

พลังงานทดแทน 100% ในปี 2050. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://www.energysavingmedia.com/news/page.php?a=10&n=106&cno=3295>.

[14 พฤศจิกายน 2558].

Fiksel J., Mcdaniel J. and Mendenhall C. 1999. **Measuring Progress**

Towards Sustainability Principles. Process and Best Practices.

Greening of Industry Network Conference Best Practice

Proceedings.

Finland. 2015. **Best Food Tourism Product in Finland.** [Online]. source:

[http://www.finland.org/public/default.aspx?nodeid=46118&cont](http://www.finland.org/public/default.aspx?nodeid=46118&contentlan=2&culture=en-US)

[entlan=2&culture=en-US](http://www.finland.org/public/default.aspx?nodeid=46118&contentlan=2&culture=en-US). [12th November 2015].

- Henriques I. and Sadowsky P. 1999. The Relationship between Environmental Commitment and Managerial Perceptions of Stakeholder Importance. **Academy of Management Journal**.
- Kates R. W., Parris T. M. and Leiserowitz A. 2005. What is Sustainable Development? Goals, **Indicators, Values and Practice**. (Vol. 43) . 2005.
- Norway. 2015. **Greetings from the ambassador**. Up-date after one year. [Online]. source: <http://www.emb-norway.or.th/>. [12th November 2015].
- Sweden. 2015. **Sweden Sverige**. [Online]. source: <https://sweden.se/quick-facts/population/>. [12th November 2015].
- Wikipedia. 2015. [Online]. source: <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9B%E>. [12th November 2015
- Xepapadeas A. 2015. **Environment and Development Economics**. . [Online]. source: <http://journals.cambridge.org/action/displayAbstract?fromPage=online&aid=63931>. [12th November 2015].